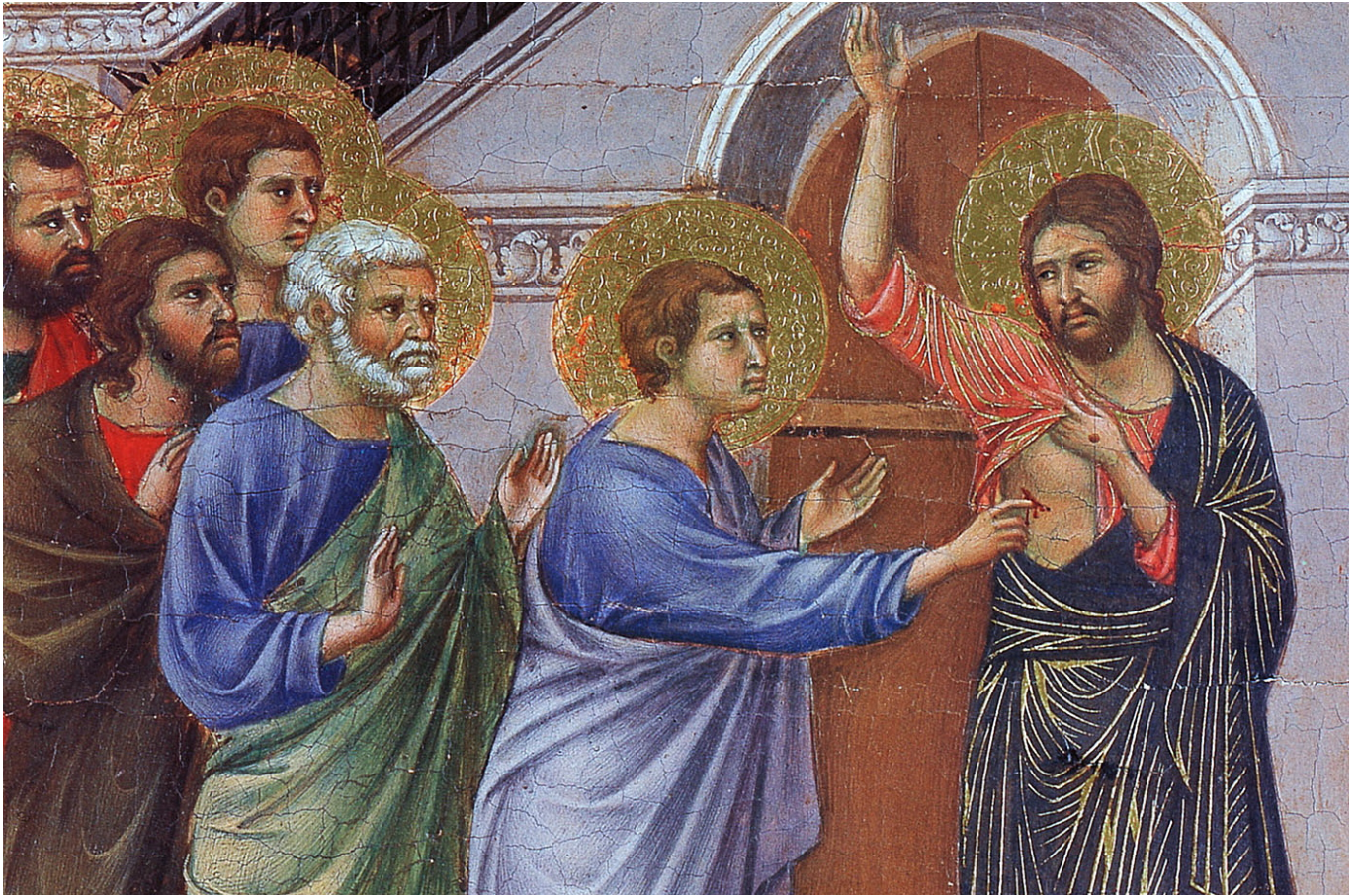

Έρευνα και πίστη

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

«Ω του παραδόξου θαύματος· απιστία πίστιν βεβαίαν εγέννησεν». Πραγματικά θαυμαστός ο τρόπος με τον οποίον η απιστία του Θωμά έγινε πρόξενος βεβαίας πίστεως!

Πως μπορεί, αλήθεια, να συμβή αυτό; Είναι ποτέ δυνατόν από την απιστία να προκύψη πίστη και μάλιστα βεβαία; «Πάντα δυνατά τω πιστεύοντι», θα σπεύση να απαντήσει κάποιος. Όμως ο [Απόστολος Θωμάς](#) περιγράφεται ως άπιστος, όχι ως πιστός, μέχρι τουλάχιστον να λάβη τις αποδείξεις που ζητούσε. «Πάντα δυνατά τω Κυρίω, τω εργαζομένω διά την σωτηρίαν των ανθρώπων», θα απαντήσει κάποιος άλλος και η απάντησή του θα είναι ασφαλώς πιο στοχευμένη.

Πράγματι, ο Κύριος εργάζεται βάσει σχεδίου προς όφελος της δικής μας

σωτηρίας. Όταν εμφανίστηκε την πρώτη φορά στους μαθητές «των θυρών κλεισμένων», «τότε ο Θωμάς οικονομικώς ουχ ευρέθη μετ' αυτών».

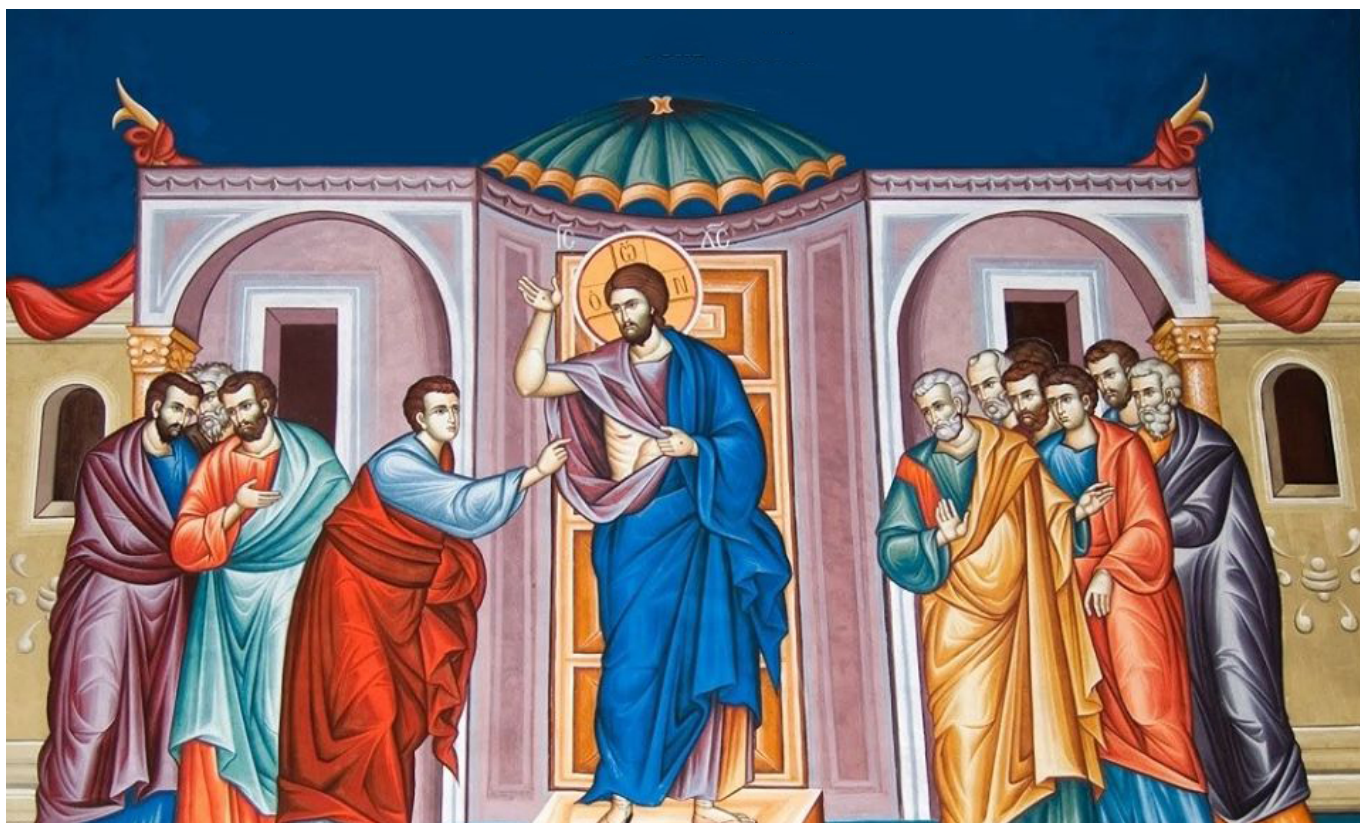
Εάν ο Θωμάς ήταν παρών, δεν θα αμφέβαλε, και εάν δεν αμφέβαλε, δεν θα ζητούσε να ψηλαφήση τον Κύριο, και εάν ο **Κύριος** δεν του έδινε αυτήν την δυνατότητα της έρευνας, τότε δεν θα αναφωνούσε «ο Κύριός μου και ο Θεός μου». Έτσι, ούτε εμείς θα διδασκόμασταν από την δική του ομολογία, ώστε να ομολογούμε με την σειρά μας «ο Κύριός μας και ο Θεός μας»!

Η απιστία λοιπόν του **Θωμά** γέννησε την βεβαία πίστη. Με τον τρόπο του ο Θωμάς «**εθεολόγει**», «εγνώρισε τον σαρκωθέντα Υιόν και Λόγον του Θεού ως πεπονθότα σαρκί και εκήρυξε τον Αναστάντα Θεόν».

Πράγματι, εκείνος που «τόλμησε» να ζητήσει αποδείξεις για «την άπιστη πίστη» του έγινε ένας από τους θερμότερους κήρυκες του **Ευαγγελίου** και μάλιστα στην μακρυνή Ινδία! Πως θα μπορούσε να κηρύξει στους ανθρώπους όσα θαυμαστά είδε κοντά στον διδάσκαλό Του και να πείση τους απίστευτους να πιστεύσουν, εάν ο ίδιος πρώτα δεν είχε πειστή;

Να γιατί ο **αγαθός Κύριος** δείχνει συγκατάβαση για την «καλή απιστία» του Θωμά και όχι μόνον δεν τον εμποδίζει να ικανοποιήσει την «περιέργειά» του αλλά τον ενθαρρύνει κιόλας: «δεύρο ψηλάφησον τας χείρας και τους πόδας μου και την ακήρατόν μου πλευράν»!

Είναι τέτοιο το μέγεθος της φιλανθρωπίας Του, ώστε να δέχεται «υπό Ιουδαίων ραπιζόμενος, υπό αποστόλων ψηλαφώμενος», ακόμα και «υπό των αθετούντων αυτόν πολυπραγμονούμενος». Δεν ταπεινώνεται ο Κύριος ούτε απαξιώνεται, όταν καταπιάνονται μαζί Του οι κάθε λογής αθετούντες. Αντιθέτως, μάλιστα! Το γεγονός άλλωστε ότι πολυπραγμονούν, ότι ασχολούνται «πολυμερώς και πολυτρόπως» με το πρόσωπό Του, αποτελεί τρανή απόδειξη ότι αναγνωρίζουν την αξία Του, και ας μην θέλουν οι ίδιοι να το παραδεχθούν!

Τελικά ο Θωμάς αναφέρεται ότι ίσως και να μην χρειάστηκε να ψηλαφήση τον Κύριο, παρ' ότι ο Ίδιος τον κάλεσε: «*ως θέλεις, ψηλάφησον*». Εκείνος που θεράπευε τα σώματα και τις ψυχές των άλλων στεκόταν τώρα μπροστά του, φέροντας πάνω Του ζωντανά και ανεξίτηλα τα σημάδια του Σταυρού και συγχρόνως διαπιστευτήρια της Αναστάσεώς Του!

Παρουσία του **Κυρίου ο Θωμάς** δεν χρειάζεται πλέον αποδείξεις. Η ομολογία του «ο Κύριός μου και ο Θεός μου» ισοδυναμεί με ομολογία του Αναστάντος Κυρίου, τον Οποίον δέχεται και ως Κύριο, με την ανθρώπινη υπόσταση, και ως Θεό. Γι' αυτό και η ομολογία του χαρακτηρίζεται «*σωτήριος*».

Όσο για τον Κύριο «*χαίρει ερευνώμενος*», επειδή γνωρίζει ότι η έρευνά Του μας οδηγεί στην πίστη και στην «*αιώνιον ζωήν*» (Ιωάν., ε' 39 & κ' 31). Έτσι ζητάει από τον καθένα μας, όπως και από τον Θωμά: «*μη γίνου άπιστος, αλλά πιστός, επίσης δε τοις άλλοις πιστώθητι*».

Δεν μας ζητάει δηλαδή απλώς να πιστέψωμε, αλλά μας καλεί να κάνωμε και ένα βήμα παραπέρα: «*να πιστωθούμε στους άλλους*», να ενταχθούμε δηλαδή σε ένα σύνολο αδελφών, που όλοι των έχουν ως κοινό χαρακτηριστικό την πίστη στον ίδιο **Κύριο, τον Σαρκωθέντα, Παθόντα, Ταφέντα και Αναστάντα Σωτήρα μας Χριστό!**

Έτσι εξηγείται γιατί ο **Κύριος** μας καλεί να ενταχθούμε στο σύνολο αυτό των

πιστών και «πιστοποιημένων» αδελφών. Διότι γνωρίζει ασφαλώς ότι, εάν μένουμε μόνοι, όπως ο Θωμάς, οι αμφιβολίες μας θα αυξάνονται, και όσο αυξάνονται, τόσο θα αγωνιούμε και θα θλιβώμαστε, όπως ο **απομονωμένος Θωμάς**. Εάν όμως είμαστε «ένδεκα» και όχι «ένας», τότε θα είναι ευκολώτερο να ενισχύμαστε και να στηρίζουμε ο ένας τον άλλον στην πίστη μας.

Στις δύσκολες ημέρες που διανύουμε χρειάζονται και τα δύο, και η ενίσχυση της πίστεώς μας και η ομολογία. «Ο τον θάνατον πατήσας και τον Θωμάν πληροφορήσας», Κύριε, κατεύθυνον και εμάς στην ζήτησή Σου και στην διατράνωση της πίστεώς μας προς δόξα Θεού και επ' ωφελεία πάντων των ανθρώπων!

Πηγές-Βοηθήματα: Πεντηκοστάριο/Κυριακή του Θωμά, Εις την Καινήν Κυριακήν. Και εις τον απόστολον Θωμάν (PG 63, σελ. 927-930).

Πηγή: pemptousia.gr/ Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος